

บวขทงทเอาตเให้ได้

เขียนโดย Administrator

วันอาทิตย์ที่ 14 กุมภาพันธ์ 2010 เวลา 03:19 น. -

คนที่มาบวชกับหลวงพ่อนี้ หลวงพ่อจะสอบถาม เคยบวชมาไหม ถ้าเป็นข้าราชการลามาบวชแล้วก็สึกไป รับบวช แต่ถ้าคนที่บวชมาได้ ๑๐ พรรษา ๒๐ พรรษา ถ้าสึกไปแล้ว มาขอบวชอีก หลวงพ่อจะไม่รับเลย คือ บวชมา ๑๐ พรรษา ๒๐ พรรษา ก็ยังเอาตัวรอดไม่ได้ แล้วกลับมาบวชอีก มันก็ครี้อเก่านั้นแหละ

อย่างมีหลวงตาองค์หนึ่ง บวชมา ๒๐ กว่าพรรษา สึกไปมีครอบครัว ภายหลังนี้ก็มาบวชอีก มาบวชแล้วก็มาอยู่ที่วัดป่าสาละวัน มาบอกว่า อยากจะได้เงินสร้างมูลนิธิให้คณะสงฆ์ หน้าที่อุปัชฌาย์ ก็ยกถวายหมด แยกเงินไปที่ละ ๒-๓ แสน แล้วยังไม่พอใจ ยังไปสร้างเหรียญ ก็มานั่งขายเหรียญตัวเอง หลวงพ่อก็กว่า เอาไปขายโน่น กาลสินธุ์ของท่านเคอ์ เคียด ทว่าหลวงพ่อไล่ ก็เลยหนีไป เดียวนี้ ประณามวัดป่าสาละวัน กูไม่ไปเหยียบมันอีกแล้ววัดป่าสาละวัน

หลวงพ่อนี้ เพื่อนฝูงมันเกลียดชังหน้า เพราะขัดผลประโยชน์เขา ใครจะทำอะไร มาซื้อมาขายนี้ ขัดขวาง ถ้าอยากเป็นพ่อค้า สึกไปค้าเสียให้มันเต็มที อย่ามาอาศัยผ้าเหลืองเป็นพ่อค้าพ่อขายอยู่ที่นี่ มันไม่ดีหรอก

หลวงพ่อนี้ เตือน...เตือนหมู่ หลวงพ่อก็เป็นคนที่มีพื้นเพอยู่ในระดับต่ำๆ การศึกษาก็น้อย ตระกูลก็ต่ำ เป็นลูกชาวไร่ชาวนา ก็เตือนหมู่ว่า พวกเรานี้ บวชเข้ามาแล้วต้องศึกษาธรรมวินัย ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ให้มันเหนือคนทั้งหลาย ถ้าเราอ่อนข้อแล้วจะเป็นที่ดูถูกดูหมิ่นของชนชั้นปัญญาชน ได้แต่คำนี้แหละเตือนหมู่กันอยู่

หลวงพ่omanั่งวิจัยคนอยู่นี้ คนระดับที่มีฐานะดี มีการศึกษาสูง พวกนี้สละมาบวชแล้วรู้สึกลัวว่าจะเอาจริง พวกคนระดับกลางๆ นี้ก็ พอใช้ได้ แต่หากว่าคนระดับที่มีการศึกษาต่ำ ฐานะด้อย เข้ามาแล้ว พอได้รับความสุข ลืมตัว เพราะฉะนั้น คนอีสานเราโดยทั่วไปนี้ พวกกันยากกันจน เพราะได้ดีแล้วลืมความหลัง พอมีอะไรขึ้นมาหน่อย มีรถยนต์รับส่งคนโดยสารจากอำเภอไปบ้านนอก มีลูกมีเต้า ไม่มีใครเรียกลูกตัวเองว่า อาเสีย ตัวเองเรียกเอาเอง
